

vorst, in vereeniging met een aantal edelen en poorters, waaronder niet weinigen, die in 1377 met verbanning werden gestraft, omdat zij groote beroering in Haarlem hadden verwekt en het huis van den toenmaligen schout hadden aangevochten. Zijn medestanders waren in Juli en Augustus 1387 met den hertog verzoend (1). Dat hij zelf vergiffenis ontving, blijkt niet, wèl dat hij in 1390 oneenigheid had met Willem Cuser, over land in Ogiers ambacht van Cralingen (onder Overschie) waartrent hertog Aelbrecht den 15 Januari van dat jaar uitspraak deed (2).

In den moord, op Aleid van Poelgeest en dien Willem Cuser gepleegd, moet hij een hoofdrol hebben gespeeld. Met name wordt hij genoemd onder de meest schuldigen, wier huizen en vesten worden nedergeworpen (3) en al bleef de graaf van Oostervant den 24sten October 1394 ook voor hem borg, hij behoorde niettemin onder de ballingen, van wie de hertogin van Brabant in November van het zelfde jaar beloofde, dat zij hen uit haar land zou houden en overleveren, als zij hen in handen mocht krijgen (4). Eerst in October 1396 volgde de verzoening. Toen ontving hij vrijgeleide voor acht dagen, nog met vijf dagen verlengd, en den 15den dier maand remissie voor zijn breuken wegens den moord van Willem Cuser en andere breuken (5). De vrede werd hersteld en Haarlem weer zijn woonplaats. Hij behoort onder de edelen en aanzienlijke burgers, door hertog Aelbrecht aangewezen als de mannen, uit wie schepenen en raden gekozen moesten worden in het belang der door twisten

---

(1) Van Mieris III, bl. 465, 466, 472.

(2) Rijksarchief.

(3) Van Mieris III, bl. 602.

(4) Van Mieris III, bl. 617, 618.

(5) Rijksarchief.